

Brüsszel, 2013.2.27.
COM(2013) 92 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A
RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK**

MÉLTÓ ÉLETET MINDENKINEK:

A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

MÉLTÓ ÉLETET MINDENKINEK:

A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása

1. BEVEZETÉS

A világon a két legsürgetőbb feladat jelenleg a szegénység felszámolása, valamint a jólét és jóllét fenntarthatóságának biztosítása. Hozzávetőleg 1,3 milliárd ember továbbra is rendkívüli jövedelmi szegénységben él, és ennél sokkal többen vannak, akik humán fejlesztési szükségletei nem teljesülnek. A természet által nyújtott szolgáltatások – többek között a termékeny földterület, a tiszta víz és levegő – kétharmada eltűnőben van, az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése pedig közel olyan mértékű, amelyen túl az emberi társadalomra és a természeti környezetre gyakorolt hatások visszafordíthatatlanná válnak.

Mindezek egyetemes és egymással összefüggő problémák, amelyeket valamennyi országnak közösen kell megoldania. Nem elegendő az egyes kihívásokat külön-külön kezelni – egységes szakpolitikai keretre van szükség. Egy ilyen átfogó szakpolitikai keretnek ki kell jelölnie a szegénységtől a jólétig és a jólétig vezető útvonalat, amely minden embert és minden országot magában foglal, miközben az előrehaladás figyelembe veszi bolygónk korlátait. A szakpolitikai keretnek továbbá szorosan kapcsolódnia kell a kormányzás, az emberi jogok, a béke és a biztonság kérdéseire, amelyek a haladás előfeltételeinek számítanak. Becslések szerint 1,5 milliárd ember él komoly politikai konfliktus, fegyveres erőszak által sújtott, illetve bizonytalan vagy törékeny helyzetű országban.

2013 őszén az ENSZ különleges rendezvény keretében számot vet a millenniumi fejlesztési célok megvalósításáért tett erőfeszítések eredményéről, egyeztetést folytat a haladás 2015-ig tartó felgyorsításának módjairól, valamint eszmecsere kezd a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó 2015. évi határidőt követő lehetséges lépésekről. Ezenfelül végre kell hajtani a Rio+20 konferencián 2012 júniusában tett kötelezettségvállalásokat, többek között az inkluzív „zöld gazdaságot” célzó intézkedések révén. Továbbá a Rióban létrehozott nyitott munkacsoport keretein belül fel kell használni ezeket az eredményeket a további előrelépéshez. A hozzájárulás mindezen formái elősegítik majd a 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó keret kidolgozását.

Ez a közlemény az említett kérdésekkel kapcsolatos közös uniós megközelítést irányoz elő. Ehhez először meghatározza a legfőbb globális kihívásokat és lehetőségeket. Ezt követően értékeli a világban tapasztalható szegénység felszámolására irányuló stratégia sikerét és a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos tapasztalatokat, a Rio+20 konferencián elfogadottakkal összhangban a fenntartható fejlődés elérését célzó több fontos lépést ismerteti, valamint felvázolja a legfontosabb intézkedéseket. Bemutatja továbbá a millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos tapasztalatokra és a Rio+20 konferencia nyomán végzett munkára – különösen a fenntartható fejlesztési célok kidolgozására – épülő jövőbeli keret kialakításának nehézségeit és annak alkotóelemeit, valamint jelzi, hogy mindezek hogyan egyeztethetők össze az ENSZ égisze alatt zajló idevágó folyamatokkal.

E megfontolásokat alapul véve javaslatot tesz egy, a 2015 utáni időszakra vonatkozó olyan általános keret alapelveire, amely koherens és átfogó választ adna a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés három dimenziója jelentette egyetemes kihívásokra, 2030-ra méltó életet biztosítva ezáltal mindenki számára.

2. ÚJ GLOBÁLIS KONTEXTUS, ÚJ KIHÍVÁSOK, ÚJ LEHETŐSÉGEK

Az elmúlt években a világ hatalmas változáson ment keresztül, ideértve a világ gazdasági és politikai egyensúlyának jelentős áthelyeződéseit, a világkereskedelem növekedését, az éghajlatváltozást, a természeti erőforrások kimerítését, a technológiai változást, a gazdasági és pénzügyi válságokat, a növekvő fogyasztást és az élelmiszer- és energiaárak ingadozását, a népességi változásokat és a migrációt, az erőszakot és a fegyveres konfliktust, a természeti és ember okozta katasztrófákat, valamint az egyenlőtlenségek növekedését. A világ színterén új szereplők, többek között magánszereplők és más nem kormányzati szereplők tűntek fel.

Míg a világ GDP-je túlnyomórészt a fejlett és feltörekvő gazdaságokból származik, utóbbiak mára a globális növekedés fő hajtóerejévé váltak, és máris jelentős hatást gyakorolnak a világgazdaságra. A tendenciák arra engednek következtetni, hogy az egyensúly még inkább eltolódhat; 2025-re a világgazdaság növekedése elsősorban a feltörekvő gazdaságoknak lesz köszönhető, és a teljes globális növekedés több mint feléért várhatóan hat ország együttesen felel majd.

A munkanélküliség továbbra is világszintű probléma. Mintegy 200 millióan vannak állás nélkül, köztük 75 millió fiatal. A nők munkaerő-piaci részvételének aránya gyakran továbbra is alacsony, míg a szociális szolgáltatások száma is korlátozott. Ezenfelül világszerte mintegy 621 millió fiatal nem vesz részt oktatásban vagy képzésben, nem áll foglalkoztatásban és nem keres állást, ami a munkaerőpiacról való tartós kirekesztésük kockázatával jár. Számos országban problémát jelent a nem bejelentett munka, továbbá a méltányos munka olyan alapvető elemeinek hiányosságai, mint például a munkahelyi jogok és a szociális párbeszéd. A fejlődő országokban élő szegények többsége kisüzemi gazdálkodást folytat vagy önálló vállalkozó. Az ezen országokban élő legtöbb szegény nem biztonságos körülmények között dolgozik, és munkájuk során alapvető jogaik védelme sem biztosított. A világ népességének mindössze 20 %-a élvez megfelelő szociális védelmet.

Ezzel egyidejűleg a világ nagy részén tovább nőttek az országokon belüli egyenlőtlenségek. A szegények többsége ma a gyors növekedésük dacára közepes jövedelmű országokban él. A jelek szerint az egyik legjelentősebb kihívást a szegénység ezen országokban történő felszámolása jelenti. A hosszú távú előrejelzések szerint ugyanakkor 2050-re a szegénység problémája ismét a legszegényebb és legtörekényebb helyzetű országokban összpontosulhat majd.

Több mint 1,5 milliárdan élnek erőszakos konfliktus által sújtott országban. Az erőszak e személyek életére tör, ellehetetleníti megélhetésüket, és gyakran súlyosan érinti a nőket és a veszélyeztetett csoportokat, például a gyermekeket és a fogyatékkal élőket. A törekény helyzetű, erőszakkal sújtott országok és más fejlődő országok között egyre nagyobb szakadék tátong. 2011 áprilisában nem volt olyan alacsony jövedelmű, törekény helyzetű vagy konfliktus által sújtott ország, amely elérte valamelyik millenniumi fejlesztési célt, és 2015-ig várhatóan kevesen teljesítenek ezek közül akár egyet is. A helytelen kormányzás, többek között a demokráciának, a jogállamiságnak és az emberi jogok tiszteletben tartásának a hiánya

jelenleg akadályozza a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődésre irányuló erőfeszítéseket.

Mindemellett számtalan tudományos adat támasztja alá és általános egyetértés övezi azt a tényt, hogy a természeti erőforrások nem fenntartható felhasználása hosszú távon az emberiséget fenyegető egyik legnagyobb veszély. A környezetromlás és az éghajlatváltozás hatásai már ma is érezhetők, és a természeti katasztrófákhoz hasonlóan ezek veszélyeztethetik a szegénység felszámolása terén elért eddigi eredmények nagy részét. A jelenlegi ütemben haladva nem fogjuk tudni megvalósítani az iparosodás előtti értékhez viszonyított legfeljebb 2 °C-os hőmérséklet-emelkedést, amely felett jóval nagyobb a természeti erőforrásokra gyakorolt – a mezőgazdaság, az élelmiszer- és vízellátás, valamint az elmúlt évek fejlesztési eredményei szempontjából is kockázatot jelentő – katasztrófális hatások veszélye. Világviszonylatban a kihívást az e hatásokhoz való alkalmazkodás és azoknak többek között az üvegházhatásúgáz-kibocsátások csökkentése révén történő enyhítése jelenti.

Az éghajlatváltozás, a természeti erőforrások kimerítése és az ökoszisztéma károsodása már ma is jelentős hatást gyakorol a megélhetési lehetőségekre, például a természeti katasztrófák számának és intenzitásának növekedése, valamint a természeti tőke és infrastruktúra fokozatos eltűnése révén. 1992 óta a természeti katasztrófák 750 milliárd EUR értékű kárt és 1,3 millió ember halálát okozták. A jelenlegi nem fenntartható gazdasági fejlődési mintákat továbbra is többnyire a fejlett országok és egyre nagyobb mértékben a feltörekvő gazdaságok határozzák meg, míg a szegényebb országokat aránytalan mértékben éri a negatív hatások, az ezekkel szembeni fellépéshez pedig a legkevesebb erőforrással rendelkeznek¹. Ezen országok továbbá gyakran rendkívüli mértékben függenek a természeti erőforrásoktól, különösen a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás, az energiaágazat és az idegenforgalom területén, ami még kiszolgáltatottabbá teszi őket ezen erőforrások állapotának romlásával és kimerülésével szemben.

A fejlődés és a növekedés hozzájárul az emberiség jólétéhez és jóllétéhez, egyúttal azonban fokozza a környezeti problémákat, például az erőforrások kimerülését és a szennyezést, amelyek idővel feltehetően súlyosbodni fognak. Ezeket a kedvezőtlen hatásokat túlnyomórészt az az 5,7 milliárd ember idézi elő, akik *nem* élnek mélyszegénységben, ez pedig jelentősen növeli a globális keresletet és fogyasztást, további nyomást gyakorolva ezáltal a természeti erőforrásokra. Ennélfogva nélkülözhetetlen a fenntartható fogyasztási és termelési minták, valamint erőforrás-hatékonyság – különösen az alacsony kibocsátású energiarendszerek – révén megvalósuló inkluzív zöld gazdaság irányába tett előrelépés.

A növekvő kereslet kielégítése érdekében a 2005. évi szinthez képest 2050-re a becslések szerint 60 %-kal kell növelni a világ mezőgazdasági termelését, ami hatalmas nyomást gyakorol a már ma is szűkös természeti erőforrásokra, különösen a föld- és erdőterületekre, a vízre és az óceánokra. Ezzel egyidejűleg bizonyos adatok arra utalnak, hogy a világ élelmiszertermelésének felét elpazaroljuk. Tekintettel a városiasodásra és a népességnövekedésre, az előrejelzések szerint a vízhasználat 2025-re 50 %-kal nő majd, így ekkorra hozzávetőleg 5,5 milliárd ember – a világ várható népességének kétharmada – közepes-súlyos vízhiánnyal küzdő területeken fog élni.

Előretekintve, ezeket a kihívásokat a demográfiai trendek fényében kell vizsgálni: előrejelzések szerint a világ népessége 2050-re meghaladja majd a 9 milliárdot, és ezen belül

¹ A legkevésbé fejlett országoknak összesen több mint 880 millió lakosa van (a világ népességének kb. 12 %-a), a világ GDP-jének azonban mindössze 2 %-a származik innen.

Fekete-Afrika népessége több mint a kétszeresére nő. 2050-re a világ népességének 80 %-a Afrikában és Ázsiában él majd. A világszintű medián életkor növekedése várhatóan a fejlődő országokban érvényesül a leginkább, ami az egészségügyi ellátás és a nyugdíjak, valamint az adóbevételek terén is következményekkel jár.

Ilyen körülmények között kerül sor a Rio+20 konferenciát követő intézkedésekre és a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálatát célzó különleges eseményre. Nem szabad szem elől téveszteni, hogy a kihívások összefüggnek egymással, ezért koherens és átfogó, más nemzetközi folyamatokat – például az éghajlattal és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos egyeztetéseket – is támogató választ igényelnek.

3. A MILLENNIUMI FEJLESZTÉSI CÉLOK ÉS A RIO+20 KONFERENCIA EREDMÉNYEINEK FELHASZNÁLÁSA

3.1. Számvetés a millenniumi fejlesztési célok eredményeiről

Az Európai Unió továbbra is elkötelezetten vállalja, hogy mindent megtesz a millenniumi fejlesztési célok 2015-ig történő megvalósításának elősegítéséért, a változtatási programban², valamint a fejlesztési politikára vonatkozó európai konszenzus³ szövegében ismertetett szakpolitikai kerettel összhangban.

A millenniumi fejlesztési célokban ölt testet a szegénység felszámolására és a humán fejlesztés előmozdítására irányuló alapvető globális megállapodás. E célok az elmúlt évtizedben értékes eszköznek bizonyultak a szegénység felszámolása tekintetében a lakosság tudatosságának növeléséhez, a politikai akarat erősítéséhez és az erőforrások mozgósításához. Figyelemre méltó előrelépés történt:

- A Világbank szerint a napi 1,25 USD-nál alacsonyabb jövedelmű személyek száma (2005. évi árakon) az 1990. évi 43 %-ról 2008-ra 22 %-ra csökkent. A mélyszegénységben élők arányának felére csökkentésére irányuló célkitűzés feltehetően már 2010-ben megvalósult.
- 2010-ben világszinten elértük azt a célt, amely szerint felére kell csökkenteni a lakosság egészséges ivóvízhez nem jutó arányát – 1990 és 2010 között több mint két milliárd ember hozzáférését biztosították.
- Az alapfokú beiskolázási arány világszinten átlagosan 89 %-ra nőtt, és a lányokat közel olyan nagy valószínűséggel íratják iskolába, mint a fiúkat.
- Számottevő mértékben csökkent a betegség vagy alultápláltság okozta gyermekhalandóság valószínűsége.
- A HIV-fertőzöttek száma világszerte folyamatosan csökken, és széles körben elérhetővé váltak az antiretrovirális gyógyszerek.

A fejlesztési célú globális partnerség kiegészítette a millenniumi fejlesztési célokra irányuló nemzeti erőfeszítéseket. 2000 óta a hivatalos fejlesztési segély közel 70 %-kal, évi 96 milliárd EUR-ra nőtt, és ezen belül több mint megduplázódott a legkevésbé fejlett országoknak juttatott források aránya. Az Unió és tagállamai együttesen a világ legnagyobb donorának számítanak évente 53 milliárd EUR értékű hivatalos fejlesztési segélyt nyújtva (2011) – ez több mint fele a világ hivatalos fejlesztési segélyeinek. Ezzel egyidejűleg a

² COM(2011) 637 végleges.

³ 2006/C 46/01.

segélyhatékonyság és a fejlesztéshatékonyság elveinek és céljainak a végrehajtása hozzájárult a hivatalos fejlesztési segélyek hatásának erősítéséhez. Az előrelépés egyik meghatározó tényezője volt a kereskedelem rendkívüli növekedése: 2000 és 2009 között a fejlődő országokból származó kivitel 80 %-kal nőtt, szemben a világszinten tapasztalható 40 %-os növekedéssel. Az EU a fejlődő országok legnagyobb kereskedelmi partnere, amely a „fegyver kivételével mindent” kezdeményezés keretében vezető szerepet vállalt a legkevésbé fejlett országokból származó termékek vám- és kontingensmentes hozzáféréseinek biztosítása terén. Ezen túlmenően az uniós támogatást élvező, például az európai és fejlődő országok klinikai kísérletek területén létrejött partnersége keretében megvalósuló kutatás szintén hozzájárult a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez.

A millenniumi fejlesztési célok megvalósítása tekintetében ugyanakkor továbbra is akadnak nehézségek, és a fekete-afrikai térség különösen nagy lemaradással küzd. Világviszonylatban 1,3 milliárd személy továbbra is szélsőséges jövedelmi szegénységben él. Több mint 850 millió ember nem jut elegendő ételhez. Körülbelül 61 millió gyermek továbbra sem jár iskolába. A nők továbbra is hátrányos megkülönböztetés tárgyai és súlyos egészségügyi veszélyeknek vannak kitéve, különösen az anyai egészségügy, valamint a szexuális és reprodukciós egészség és az ezekkel kapcsolatos jogaik tekintetében. Élete során minden harmadik nő ér erőszak, ami aláássa a millenniumi fejlesztési célok elérésére irányuló erőfeszítéseket. Becslések szerint mintegy 2,5 milliárd ember nem fér hozzá megfelelő higiéniai létesítményekhez, és 780 millióan továbbra sem jutnak tiszta és egészséges ivóvízhez. 7 millió HIV-vel/AIDS-szel élő továbbra sem jut kezeléshez. A világ továbbra is igen messze van attól, hogy megvalósítsa a teljes körű és termelékeny foglalkoztatás és a mindenki számára elérhető méltányos munka célját. A világ népességének mindössze 20 %-a élvez megfelelő szociális védelmet. A Föld korlátozott erőforrásainak nem fenntartható használata és az azokkal való ilyen gazdálkodás veszélybe sodorja a jövő generációk életét és jólétét.

Ezenfelül a siker nem csak az egyes országok között – különös tekintettel a millenniumi fejlesztési célok felé tett előrelépés törekeny helyzetű és konfliktussal sújtott államokban tapasztalt szembetűnő hiányára –, hanem az egyes országokon *belül* is egyenlőtlenül oszlik meg, és ez alól a már birtokukban lévő eszközeiknek köszönhetően a lakosaik számára jobb életet és jövőt biztosítani tudó országok sem kivételek.

A teljes kép azonban – különösen a millenniumi fejlesztési célok kidolgozása óta számos feltörekvő és fejlődő ország által elért technológiai fejlődés és gazdasági előrelépés fényében – azt sejteti, hogy a szegénység akár már egyetlen generáción belül nem csupán csökkenthető, de fel is számolható.

3.2. A Rio+20 konferencia legfőbb eredményei és kötelezettségvállalásai

A Rio+20 konferencia megerősítette a bolygó, valamint a jelen és a jövő generációinak gazdasági, társadalmi és környezeti szempontból fenntartható jövőjére vonatkozó közös globális jövőképet, és hangsúlyozta, hogy továbbra is számos kihívás vár megoldásra. A Rio+20 konferencia résztvevői elismerték, hogy a fenntartható fejlődéssel és a szegénység felszámolásával összefüggésben a zöld gazdaság fontos útja lehet a fenntartható fejlődés megvalósításának, elindították az egyetemes fenntartható fejlesztési célok kidolgozására irányuló folyamatot, valamint megállapodtak arról, hogy intézkedéseket tesznek a fenntartható fejlődés megteremtéséért. Ezek az intézkedések egyben a fenntartható fejlesztési célok kidolgozására irányuló folyamat alapjául szolgálnak, és hosszabb távon azok megvalósításához is hozzájárulnak. A Rio+20 konferencia résztvevői továbbá megállapodtak

a fenntartható fejlődés intézményi keretének reformjáról, a konferencia nyomán követési intézkedéseinek végrehajtására alkalmas struktúra létrehozásáról, valamint a végrehajtási eszközök továbbfejlesztéséről. Fontos, hogy az Unió azonnal megkezdi a riói kötelezettségvállalások végrehajtását, aktívan részt vesz e folyamatokban, valamint uniós és nemzetközi szinten egyaránt megteszi a szükséges intézkedéseket.

3.3. Végrehajtás: uniós és nemzetközi szintű intézkedések

Az Unió továbbra is törekszik a fenntartható fejlődésre, többek között a Rio+20 kötelezettségvállalások több átfogó szakpolitika, különösen az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó átfogó Európa 2020 stratégia révén történő végrehajtásával. A stratégia elemei között szerepel az erőforrás-hatékonyság, az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság, a kutatás és innováció, a foglalkoztatás, a társadalmi befogadás és az ifjúságügy. Az Európa 2020 stratégia végrehajtása és rendszeres felülvizsgálata – amely az Európai Unió fenntartható fejlődésre vonatkozó stratégiája által javasolt integratív megközelítésen alapul – elvben hozzájárul a fenntartható fejlődés három dimenziójának általában az uniós szakpolitikákon belüli fokozott koherenciájához, érvényesítéséhez és integrációjához. A fenntartható fejlődési célkitűzések egy sor kidolgozás alatt álló kulcsfontosságú szakpolitika keretében lépnek működésbe, ideértve a közös agrárpolitika és a közös halászati politika reformját, a közelgő hetedik környezetvédelmi cselekvési programot, az Innovatív Uniót, a Horizont 2020 keretprogramot, valamint a szociális beruházási csomagot.

Az Unió a millenniumi fejlesztési célok teljes körű végrehajtásának előmozdítása érdekében következetes fejlesztési együttműködésről gondoskodott. Külső tevékenysége és különösen a változtatási program végrehajtása révén az Unió továbbra is ösztönzi a millenniumi fejlesztési célok és a fenntartható fejlődés fejlődő országokban történő megvalósítása felé történő előrelépést, különös tekintettel a legkevésbé fejlett és leginkább rászoruló országokra. Ezzel egyidejűleg több intézkedésre van szükség a Rio+20 kötelezettségvállalások végrehajtásának elősegítése érdekében.

A Rio+20 kötelezettségvállalások végrehajtását szolgáló legfontosabb jelenlegi uniós tevékenységek összefoglalása az I. mellékletben olvasható.

3.4. A fenntartható fejlődést célzó intézményi keret és a végrehajtás eszközei

A Rio+20 konferencia útjára indította a fenntartható fejlődés intézményi keretének, és ezen belül az ENSZ Közgyűlése és a Gazdasági és Szociális Tanács (ECOSOC) szerepének a megerősítését célzó folyamatot. Az egyik legfőbb döntésként létrejött a fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fórum (a továbbiakban: magas szintű politikai fórum), amely az ENSZ Fenntartható Fejlődési Bizottságának helyébe lép. A magas szintű politikai fórum nyomán követi a Rio+20 konferencia eredményeinek végrehajtását és felülvizsgálja az azok terén elért előrelépést, valamint feladata még a tudomány és a politika közötti kapcsolat megerősítése, amely a fenntartható fejlesztési célok végrehajtása szempontjából nélkülözhetetlen lesz. A fórumnak közvetlen kapcsolatban kell állnia a jelenleg reform tárgyát képező Gazdasági és Szociális Tanáccsal, valamint rendszeres időközönként részt kell vennie a magasabb politikai szintű munkában (az ENSZ Közgyűlésében). Ezek a kapcsolódási pontok lehetővé teszik az összhang megteremtését a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálatát és a 2015 utáni időszakra vonatkozó egyeztetéseket érintő, folyamatban lévő munkával.

A Rio+20 konferencia további fontos eredménye volt az ENSZ Környezetvédelmi Programjának (UNEP) megerősítésére és továbbfejlesztésre, valamint különösen a program kormányzótanácsának egyetemes tagságára vonatkozó döntés. Ezt közben megerősítette a kormányzótanács legutóbbi ülésén az UNEP új intézményi keretéről hozott határozat is. Fontos előremutató lépés az ENSZ Környezeti Gyűlésének létrehozására vonatkozó határozat is, amely összhangban áll az Unió arra irányuló törekvésével, hogy az UNEP-et idővel az ENSZ egyik szervévé alakítsa át. Az Unió aktív szerepet vállal a felülvizsgált intézményi keret végrehajtásában. Kiemelt célt képez a magas szintű politikai fórumban és a megújult Környezetvédelmi Programban való megfelelő uniós részvétel biztosítása.

A Rio+20 konferencián továbbá döntés született a tiszta és környezetbarát technológiák előmozdításáról, valamint egy kormányközi szakértői bizottság létrehozásáról, amely a fenntartható fejlődés finanszírozási stratégiájára irányuló terveket dolgozta ki. A bizottságnak a fejlesztési folyamat finanszírozása terén gondoskodnia kell a koherenciáról és az összhangról, valamint el kell kerülnie a párhuzamos erőfeszítéseket. Az Unió a finanszírozásra és a végrehajtás egyéb eszközeire irányuló átfogó megközelítéssel összhangban – az alábbiak szerint – részt vesz ebben a folyamatban.

3.5. Nyilvános konzultáció

A Bizottság több nyilvános konzultációt és párbeszédet folytatott a szegénység felszámolásával és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos jövőbeli kilátásokról. A konzultációk több szempontból is iránytűként szolgáltak az e közleményben szereplő javaslatokhoz. A konzultációkról a II. melléklet nyújt áttekintést. A Bizottság továbbra is valamennyi említett kérdéssel kapcsolatban aktív párbeszédet folytat az érdekeltekkel és a civil társadalommal.

4. A FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉSNEK ÉS A SZEGÉNYSÉG FELSZÁMOLÁSÁNAK BEILLESZTÉSE A 2015 UTÁNI IDŐSZAKRA VONATKOZÓ ÁTFOGÓ KERETBE

Nemzetközi szinten és az ENSZ-en belül a szegénység felszámolását és a fenntartható fejlődést célzó munka oroszlánrészét különböző közösségeken belül, külön ágak mentén végezték – ezek egyike a Millenniumi Nyilatkozatból, míg a másik az ENSZ fenntartható fejlődéssel foglalkozó csúcstalálkozó-sorozatából indult ki. A valóságban e két tevékenységi ág mindig is tartalmazott közös elemeket; a millenniumi fejlesztési célok például a 7. millenniumi fejlesztési cél keretében kitérnek a környezetvédelmi problémákra, a fenntartható fejlődésnek pedig mindig is az egyik kiemelt célkitűzése volt a szegénység felszámolása.

A szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés problémáinak – mint jelentős és egymással szorosan összefüggő globális kihívásoknak – a hatékony kezelése érdekében a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálatát és az egyetemes fejlesztési célok kidolgozására irányuló munkát egyetlen átfogó, közös kiemelt kihívásokat és célkitűzéseket megfogalmazó keretben kell egyesíteni, hogy 2030-ig mindenki számára biztosítani lehessen a méltó életet, azon túl pedig a világ fenntartható jövőjét.

2013 őszén az ENSZ különleges esemény keretében vet számot a millenniumi fejlesztési célok megvalósításáért tett erőfeszítések eredményéről, egyeztetést folytat a haladás 2015-ig tartó felgyorsításának módjairól, valamint eszmecsere-t kezd a millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó 2015. évi határidőt követő lehetséges lépésekről. A Rio+20 konferencia által

létrehozott magas szintű politikai fórum 2013. szeptemberi első ülésén ezenfelül áttekintik a 2012 júniusában tett Rio+20 kötelezettségvállalásokat követő munkát. Előrelépésre lesz továbbá szükség a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó, Rióban létrehozott nyitott munkacsoport keretében is. A hozzájárulás mindezen formái együttesen megalapozzák a 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó keret elfogadását.

A célokkal kapcsolatos mérlegelési szempontok bővítése érdekében az Unió továbbra is nyílt párbeszédet folytat az érintett érdekeltekkel. Ez a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyitott munkacsoport tevékenységében való aktív uniós közreműködés részét képezi; a munkacsoport intézkedésre vonatkozó ajánlásokat intéz az ENSZ Közgyűléséhez.

Ez a szakasz a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálata, valamint a fenntartható fejlesztési célok kidolgozására irányuló munka során levont tanulságokat, valamint a két forrás esetében közös elsődleges fontosságú elemek típusait mutatja be. Ezt követően gyakorlati jelleggel röviden ismerteti, hogy mindezek hogyan egyesíthetők az ENSZ vonatkozó eljárásain belül. Mindezek alapján a záró szakasz összefoglalja egy átfogó keret egyes főbb alapelveit.

4.1. Az átfogó keret elsődleges fontosságú elemei

A millenniumi fejlesztési célokkal kapcsolatos tapasztalatokból és a fenntartható fejlődéssel foglalkozó Rio+20 konferenciát követő munkából kiindulva, valamint figyelembe véve a jelenlegi tendenciákat, az Unió úgy véli, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó kerettel összefüggésben számos kihívás fogalmazható meg.

A világszintű környezeti fenntarthatóság és a szegénység felszámolása között lényegi összefüggés van. A szegénység felszámolása és a mindenki számára elérhető, méltó élet biztosítása kizárólag a világszintű környezeti fenntarthatóság egyidejű megteremtésével lehetséges, és fordítva. Az éghajlatváltozás, a természeti katasztrófák, a biológiai sokféleség csökkenése, valamint az óceánok, édesvízforrások, a föld és a talaj állapotának romlása különösen kedvezőtlenül érinti a világ legszegényebb népeit. Az e területeken történő fellépés érdekében az átfogó keretnek valamennyi országban és nemzetközi szinten egyaránt katalizátor szerepét kell betöltenie a jó kormányzás, az átláthatóság, a társadalmi kohézió és a nők felemelkedése tekintetében, e célok ugyanis nélkülözhetetlenek a fenntartható fejlődéshez és a szegénység felszámolásához.

A Rio+20 konferencia eredményeire vonatkozó dokumentumban foglaltak szerint a fenntartható fejlesztési céloknak valamennyi országra egyetemesen alkalmazandónak kell lenniük, egyúttal figyelembe véve az egyes nemzetek eltérő körülményeit, képességeit és fejlettségi szintjét, valamint tiszteletben tartva a nemzeti politikákat és prioritásokat; magukban kell foglalniuk a fenntartható fejlődés három dimenzióját, cselekvésközpontúnak, tömörnek és könnyen érthetőnek kell lenniük, valamint korlátozott számban kell kidolgozni azokat. A Rio+20 konferencia előkészítése során tett uniós javaslatokban foglaltak szerint e céloknak egyúttal a közjavakat és az élet alapjait képező erőforrásokra, azaz az energiára, a vízre, az élelmezésbiztonságra, az óceánokra, a fenntartható fogyasztásra és termelésre, valamint a társadalmi befogadása és a méltányos munkára kell összpontosítaniuk. Ezzel egyidejűleg összhangban kell állniuk a meglévő nemzetközi megállapodásokkal is, úgymint az éghajlatváltozásra és a biológiai sokféleségre vonatkozó célokkal és célértékekkel, valamint a szociális védelmi minimumokkal.

Ki kell térniük a fenntartható fejlődés három átfogó célkitűzésére: a szegénység felszámolására, a nem fenntartható fogyasztási és termelési minták megváltoztatására,

valamint a gazdasági és társadalmi fejlődés alapját képező természeti erőforrások megóvására és kezelésére.

A 2015 utáni időszakra vonatkozó céloknak messzebbre kell mutatniuk, és törekedniük kell a fenntartható jövő elérését segítő tényezők meghatározására: a 2050-re vonatkozó közös jövőkép alapján 2030-ig teljesítendő célokat és célértékeket kell előírányozni.

Tekintettel arra, hogy a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés egyaránt a keret átfogó célkitűzéseként kell, hogy szerepeljen, a fentiek alapján az elsődleges fontosságú problémáknak mindkét szemponthoz kapcsolódniuk kell. Az említett érvek fényében a keret több fő elem mentén szervezhető: az alapvető életszínvonal biztosítása; az inkluzív és fenntartható növekedést segítő, valamint a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást biztosító tényezők erősítése; ezzel egyidejűleg az egyenlőség, a méltányosság és az igazságosság, a béke és a biztonság előmozdítása. Mindemellett, noha a bolygónk környezeti korlátainak figyelembevétele valamennyi említett elemet felölelő integrált válaszlépést tesz szükségessé, és arra egyes elemekkel összefüggésben megoldást kell találni, egyúttal önálló, célzott intézkedést is indokol. Ennélfogva az a 2015 utáni időszakra vonatkozó integrált, átfogó keret további horizontális összetevőjének is tekinthető.

4.1.1. Alapvető életszínvonal

A millenniumi fejlesztési célok humán fejlesztési keretet biztosítottak, olyan célokat kijelölve, mint a minimumjövedelem, az éhínség megszüntetése, teljes és termelékeny foglalkoztatás és méltányos munka mindenki számára, az alapfokú oktatáshoz való hozzáférés, az alapvető egészségügyi eredmények, valamint a vízhez és a higiénias létesítményekhez való hozzáférés, amelyek kivétel nélkül az emberhez méltó élet legalapvetőbb elemei.

Végére kell járnunk a millenniumi fejlesztési célok befejezetlen munkájának, be kell tölteni a hézagokat és le kell vonni a tanulságokat. Orvosolnunk kell például az oktatás és az egészségügy átfogóbb kérdéseit, és foglalkozni kell a szociális védelemmel is. Az összesített átlagértékek elfedik a mélyszegénység, a földrajzi elhelyezkedés vagy a marginalizálódás nyomán kialakuló nemzeti egyenlőtlenségeket. A tisztán mennyiségi céloktól elmozdulva a minőségre kell összpontosítanunk, többek között az oktatásban és az egészségügyben. Meg kell határozni azt a küszöbértéket, amelynek legkésőbb 2030-ig minden férfi, nő és gyermek esetében igaznak kell lennie: olyan normákat, amelyek alapján valamennyi polgár elszámoltathatja saját kormányát. Törekednünk kell arra, hogy az embereket felruházzuk azokkal a képességekkel, amelyek segítségével kiemelkedhetnek a szegénységből. Az oktatásra, ételmezésre, tiszta vízre és levegőre vonatkozó főbb előírások megvalósítására szolgáló intézkedést ösztönző célok elősegítik az éhínség felszámolását és az ételmezésbiztonság, az egészség és a jólét javítását. E céloknak egyúttal ösztönözniük kell a termelékeny foglalkoztatás és a mindenki, többek között a fiatalok, a nők és a fogyatékkal élők számára is elérhető méltányos munka megteremtésére irányuló intézkedéseket, az országok fejlettségi szintjétől függően. A meglévő millenniumi fejlesztési céloktól eltérően e céloknak valamennyi országra vonatkozniuk kell, a mindössze világszintű célok helyett egyéni, országszintű feladatokat meghatározva. Minden országnak saját felelőssége, hogy biztosítsa a nemzetközileg elfogadott célok eléréséhez vezető előrelépést.

4.1.2. Az inkluzív és fenntartható növekedést segítő tényezők

A Bizottság nyilvános konzultációja, valamint a szegénységből sikeresen kiemelkedő országok tapasztalatai jól szemléltetik az inkluzív és fenntartható növekedést segítő fő

tényezők nélkülözhetetlen szerepét, különösen az alapvető humán fejlesztési szolgáltatások nyújtása, valamint a növekedés és a méltányos munkahelyek megteremtése terén. Minden országnak a fejlődés valamennyi szakaszában törekednie kell a strukturális átalakulásra, hogy lehetővé tegye a piacbarát, nyitott gazdaságok létrejöttét, amelyek ösztönzik az inkluzív és fenntartható növekedést, javítják a termelési kapacitást, előmozdítják a magánszektor fejlődését, a beruházást és a vagyonteremtést, ösztönzik az inkluzív zöld gazdaságra történő átállást és biztosítják, hogy az előnyökből széles körben részesülnek. A célok hozzájárulnának, hogy több lehetőség nyíljon a fokozottan inkluzív és fenntartható növekedésre, amelyet a GDP-n túlmutató mutatókkal támasztanak alá. Ezeket felhasználva számos ország előtérbe helyezhetné a társadalmi kohézió, valamint a fenntarthatóbb mezőgazdaság, halászat és akvakultúra kérdését, ezáltal javítva az élelmezést, leküzdve a vízhiányt és elkerülve az élelmiszer-pazarlást. Mások erőforrás-hatékonyabbá tennék a termelésüket, takarékoskodnának a vízzel és csökkentenék, illetve újrahasznosítanák a hulladékot. A fenntartható, alkalmazkodóképes városok felé történő elmozdulás célja jobb levegőminőséget, víz- és energiaellátást, hozzáférhető infrastruktúrát, lakhatást és közlekedést biztosítana, olyan megoldásokat eredményezve ezáltal, amelyek kapcsolatot teremtenek a foglalkoztatással, az egészségüggyel és a gazdasági fejlődéssel, valamint segítik az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, illetve a katasztrófamegelőzést és -elhárítást. További fontos tényezők még a fenntartható energia, a tudomány és technológia, a távközlési szolgáltatások, a pénzügyi szolgáltatások és a – például a piacra jutást elősegítő – infrastruktúra, továbbá a migráció és a mobilitás. Mindezek a szempontok olyan ösztönző és állandó környezetet tesznek szükségessé, amelyben virágozhat az üzleti tevékenység, a vállalkozások, az innováció és a termelékeny foglalkoztatás.

Noha a gazdasági átalakulás szükséges, egyúttal óriási kihívást is jelent: több milliárd euró beruházásra van szükség.⁴ Ugyanakkor azon országok tapasztalatai, amelyek rendkívüli előrelépést tettek afelé, hogy polgáraik számára biztosítani tudják ezeket a szolgáltatásokat, valamint egyes közelmúltbeli globális kezdeményezések – például a „Fenntartható energia mindenkinek” és a „Scaling Up Nutrition” (az élelmezés kibővítése) – bizonyították, hogy ez a megközelítés ígéretes eredményekkel jár, előmozdítja a gyors növekedést és a beruházást.

4.1.3. A természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás

A természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás elengedhetetlen a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás támogatásához, különösen az olyan elsődleges termelési ágazatokban, mint a mezőgazdaság, a halászat és az erdészet, vagy a szolgáltatási ágazatokban, például az idegenforgalomban. A világ szegény lakosainak 70 %-a vidéki területen él, túlélésük és jólétük pedig közvetlenül függ a biológiai sokféleségtől és az ökoszisztéma-szolgáltatásoktól, miáltal még kiszolgáltatottabbak ezek hiányával és az éghajlati kockázatokkal szemben. A természeti erőforrásokkal való megfelelő, az átláthatóságon, az elszámoltathatóságon és a jó kormányzáson alapuló gazdálkodás kulcsfontosságú a szegénység felszámolása és az inkluzív zöld gazdasághoz vezető fenntartható fejlődés szempontjából. Intézkedésekkel elő kell mozdítani a vállalati fenntarthatósági jelentéstételt, ami vállalatok széles körét ösztönzi majd a felelősségteljes gyakorlatok bevezetésére. A talajromlás-semleges világ felé történő elmozdulásra irányuló

⁴ A Nemzetközi Energia Ügynökség becslései szerint például ahhoz, hogy 2030-ra mindenki számára biztosítani tudjuk a fenntartható energiaszolgáltatásokat, a szokásos üzletmenet forgatókönyvéhez képest hozzávetőleg további évi 30 milliárd EUR-t kell beruházásra fordítani. A FAO becslése szerint évente további több mint 50 milliárd USD közforrással kell támogatni a mezőgazdaságot és a szociális védőhálókat ahhoz, hogy 2025-re meg tudjuk szüntetni az éhínséget a világon.

célok hozzájárulnak a gazdasági növekedéshez, a biológiai sokféleség védelméhez, a fenntartható erdőgazdálkodáshoz, az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez és az azokhoz való alkalmazkodáshoz, valamint az élelmezésbiztonsághoz, egyúttal pedig javítják a talaj minőségét, csökkentik az eróziót, növelik a természeti veszélyekkel szembeni rugalmasságot, és megfékezik a területek művelés alóli kivonását. Tekintettel az óceánok világszintű jelentőségére, az óceánok és tengeri ökoszisztémák egészségének a fenntartható életkörülmények érdekében történő védelmére és helyreállítására vonatkozó célokat egyetemesen kell alkalmazni, elősegítve ezáltal a halállományoknak az élelmezésbiztonságot is szem előtt tartó fenntarthatóságát, valamint csökkentve a súlyos veszélyeket, például a tengerszennyezést. E kihívások kezelése érdekében minden országnak ki kell jelölnie a saját természeti erőforrásaikkal való fenntartható gazdálkodáshoz vezető utat, valamint nyílt és átlátható irányítási struktúrákat kell kialakítaniuk annak biztosítása érdekében, hogy az erőforrásokat a polgáraik részére méltányos és fenntartható előnyöket kínáló módon használják fel.

Ehhez az egyes országoknak gondoskodniuk kell az erőforrások – azaz a talaj, az erdők, a folyók és az óceánok – környezeti szempontból felelős módon történő felhasználásáról, hogy azok a jövő generációit is szolgálhassák. Hasonlóképpen a véges erőforrások, például az ásványkincsek és a talajvíz hasznosítását is olyan inkluzív és felelős módon kell végezni, amely a lehető legtöbb társadalmi előnnyel jár azok kereskedelmi hasznosítása, kimerítésük üteme és a belőlük származó jövedelem felhasználása tekintetében. A véges erőforrások, például a fosszilis tüzelőanyagok felhasználására nyújtott támogatások fokozatos megszüntetése kulcsfontosságú, költséghatékony hozzájárulás, amely javítja az erőforrás-hatékonyságot. Az államoknak ezenfelül fokozniuk kell együttműködésüket a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken található megosztott erőforrásokkal, például a halállományokkal és a tengerek biológiai sokféleségével való gazdálkodás terén.

Ezenkívül integrált megközelítést kell bevezetni, amely biztosítja, hogy a valamely területen az erőforráshiányt orvosoló megoldások egy másik területen ne jelentsenek további terheket. A jövőre vonatkozó menetrendben valamennyi országnak kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy az elkövetkező évtizedekben saját természeti erőforrásaival fenntartható módon gazdálkodik és azokat így használja fel, kiterve többek között az átláthatóság, a jövedelmek maximalizálása, a birtokjogok védelme, az alkalmazkodóképesség⁵ (például a természeti katasztrófákkal kapcsolatban) és a környezetvédelem kérdéseire. A globális közösségnek együttesen kell megvalósítania ezeket az erőfeszítéseket. Különösen fontos, hogy az állami és magánvállalatok elszámoltathatók legyenek, és tiszteletben tartsák az átláthatóságra és a jó kormányzásra vonatkozó szigorú előírásokat. Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és erőforrás-hatékony gazdaság további feltételei a jövőben szükséges szakmai készségekkel kapcsolatos intézkedések és képzések.

4.1.4. Egyenlőség, méltányosság és igazságosság

A mindenki számára biztosított emberi jólét és méltóság célkitűzése egyaránt szerepel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és a Millenniumi Nyilatkozatban, amelyek kifejezetten elismerik továbbá az emberi jogok, a jó kormányzás és a fenntartható fejlődés közötti összefüggéseket. Ezt, valamint a közös alapvető értékek iránti elkötelezettséget a millenniumi fejlesztési célokkal foglalkozó 2010. évi csúcstalálkozón és a 2012. évi Rio+20 konferencián is megerősítették.

⁵ COM (2012)586.: Az EU rezilienciapolitikája: az élelmiszerválságok tanulságai.

Az igazságosság és a méltányosság, az emberi jogok, a demokrácia és a jó kormányzás más szempontjainak jelentősége messze túlmutat azon, hogyan befolyásolják a jövedelemmel, oktatással, egészségüggyel és más alapvető szükségletekkel kapcsolatos fejlesztési célok megvalósítása felé tett előrelépést. Saját jogon is fontosak, még hozzá valamennyi országban. A közelmúltbeli észak-afrikai és közel-keleti mozgalmak rámutattak az inkluzív politikai rendszerek, az igazságosság és a munkahelyek fontosságára – különösen a fiatalok számára –, és felhívták a figyelmet arra, hogy a millenniumi fejlesztési célok tekintetében elért haladás lényeges, de nem elégséges. A kormányzás az elkövetkező években is globális kihívást jelent majd.

Fontos, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozó új átfogó keret foglalkozzon ezekkel a kérdésekkel. A nők különösen fontos szerepet játszanak a fenntartható fejlődést segítő hajtóerők felszabadításában, valamint az egyenlő részvétel előtt álló mindennemű akadályok felszámolásában. Az említett keretnek kiemelt hangsúlyt kell helyeznie a fejlődés jogokon alapuló megközelítése felé való elmozdulásra, az egyenlőtlenségek csökkentésére, valamint a nők és lánygyermek jogainak érvényesítésére és védelmére és a nemek közötti egyenlőségre, az átláthatóságra és a korrupció elleni küzdelemre. Ezenfelül ki kell térnie a méltányosság alapvető kérdéseire. E kihívásnak akkor felelhet meg, ha a célok és célértékek ösztönzik az alapvető szociális garanciák általi lefedettség bővítéséhez és e garanciák biztosításának javításához szükséges intézkedést.

4.1.5. Béke és biztonság

Fizikai biztonság hiányával, nagyfokú egyenlőtlenséggel, kormányzási kihívásokkal és hiányzó vagy alacsony mértékű intézményi kapacitással jellemzett helyzetben rendkívül nehéz fenntartható előrelépést tenni a millenniumi fejlesztési célok olyan mutatói tekintetében, mint a szegénység, az egészségügy, az oktatás vagy a higiénias körülmények. Ennélfogva létfontosságú, hogy az ilyen helyzetek kiváltó okait orvosoljuk és fellépjünk azok kialakulásának megelőzése érdekében.

Ez az elképzelés ugyanakkor túlmutat a törékeny helyzetű államokon, mivel számos további ország is küzd a bizonytalansággal és az erőszakkal összefüggő problémákkal. A csempészet, a nemzetközi terrorizmus, a bűnözői hálózatok és a bűnbandák által elkövetett erőszakos cselekmények aláássák a polgárok biztonságát és csökkentik a méltó élet lehetőségét, különösen a nők és a gyermekek számára.

A béke és a biztonság kérdéseinek a 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó kerettel összefüggésben történő tárgyalásához az egyes törékeny helyzetű államok és az OECD-országok, az EU, az ENSZ és a fejlesztési bankok közreműködésével 2011 novemberében Busanban végzett munkának kell kiindulópontként szolgálnia. E tárgyalások során a törékeny helyzetű államokban való szerepvállalásra vonatkozó új tervet kell alapul venni, amely közösen elfogadott béketeremtési és államépítési célokat határozott meg.

5. ÚTON A 2015 UTÁNI IDŐSZAKRA VONATKOZÓ ÁTFOGÓ KERET FELÉ

5.1. A két tevékenységi ág összefogása a jövőbeni kihívások kezelése érdekében

A szegénység felszámolása, valamint a fenntartható jólét és jóllét biztosítása továbbra is a két legsürgetőbb jövőbeli kihívás. Sikeres kezelésük érdekében együtt, egyetemes és valamennyi országra közvetlenül vonatkozó új átfogó kereten belül kell kezelni őket, elismerve egyúttal, hogy a különböző országok eltérő mértékben érintettek, és ezért válaszlépéseik és a globális

célokhoz való hozzájárulásuk is különböző lesz. Noha sokan közülük kiemelkednek majd a mélyszegénységből, ahhoz, hogy ez visszafordíthatatlanná váljon, erőteljes hangsúlyt kell helyezni a szegénység kérdésére. A jelenlegi nem fenntartható és a környezetre és a természetierőforrás-bázisra jelentős hatást gyakorló gazdasági fejlődési mintákat továbbra is többnyire a fejlett országok és egyre nagyobb mértékben a feltörekvő gazdaságok határozzák meg, míg a hatások a legkevésbé fejlett országokban is érezhetők. A társadalmi kirekesztés és egyenlőtlenség, a munkanélküliség, a bizonytalan foglalkoztatás és a szociális védelem hiánya szintén közvetlenül összefügg a szegénységgel és a fenntartható fejlődéssel.

A jövőbeli keret kidolgozását célzó munka irányát a mai napig érvényes Millenniumi Nyilatkozatnak kell meghatározni. A Rio+20 konferenciát követő intézkedések, a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálata és más vonatkozó nemzetközi folyamatok eredményeit felhasználva a jövőbeni átfogó keretnek – bolygónk korlátait figyelembe véve az inkluzív és fenntartható növekedést segítő fő tényezők középpontba állításával – ki kell jelölnie a szegénység felszámolásához, valamint a mindenki számára elérhető jóléthez és jólléthez vezető utat. Ennek a keretnek tehát össze kell fognia a fenntartható fejlődés három – gazdasági, társadalmi és környezeti – dimenzióját. Valamennyi ország számára konkrét feladatokat kell előírnia.

Az új átfogó keretnek alapvető célként arra kell törekednie, hogy 2030-ig minden ember számára méltó életet biztosítson. Ennek értelmében egyszerre ki kell térni a szegénység felszámolásának szükségességére, valamint be kell mutatni a jelenlegi és a jövő generációk jólétének biztosításához szükséges fenntartható fejlődés egyetemes jövőképét.

A fenti szakaszokban áttekintettük, hogy az ENSZ szintjén kölcsönösen összefüggő folyamatoknak miként kell biztosítaniuk a mindenki számára elérhető méltó élet célkitűzésének megvalósításához szükséges közös átfogó keret alkotóelemeit. A végső eredménynek az érdekeltekkel folytatott és a nemzetközi partnerek között zajló építő jellegű eszmecserék eredményein kell alapulnia. Az Uniónak ugyanakkor meggyőződése, hogy már jelenleg is meghatározható több, széles körben elfogadható általános elv.

5.2. A 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó keret alapelvei

A Bizottság javasolja, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozó kerettel kapcsolatos egyeztetések során az Európai Unió az alábbi alapelveket tartsa szem előtt.

5.2.1. Hatály

A keretnek egyetemes törekvésekkel és hatókörrel kell rendelkeznie, valamennyi országra vonatkozó célokat kell tartalmaznia, az emberiség egészére alkalmazandónak kell lennie, és középpontjában helyszíntől függetlenül és annak minden vetületével együtt a szegénység felszámolása, valamint bolygónk korlátait figyelembe véve a mindenki számára elérhető jólét és jóllét előmozdítása kell, hogy álljon.

- A keretnek a fenntartható fejlődés mindhárom – gazdasági, társadalmi és környezeti – dimenzióját integrálnia kell, figyelembe véve a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálatából származó tanulságokat és felhasználva a fenntartható fejlesztési célok kidolgozására irányuló munka eredményeit, a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődésre való törekvés jegyében. A céloknak olyan alsó küszöbértékeket kell képezniük, amelyek legkésőbb 2030-ig minden ember életszínvonala tekintetében

teljesülnek, és bolygónk korlátaira figyelemmel ki kell jelölniük a jólét és jóllét felé vezető előrelépés irányát.

- El kell ismernie, hogy a szegénység, a jólét és a jóllét nem vizsgálható kizárólag pénzügyi szempontból, mivel ezek többdimenziós kérdések, amelyek az emberek növekedésre és fejlődésre való képességét tükrözik.
- A keretnek integrált formában magában kell foglalnia a következőket:
 - alapvető humán fejlettség javítása (a meglévő millenniumi fejlesztési célok aktualizált változata alapján, egyúttal olyan kérdésekre is kitérve, mint a szociális védelem),
 - a gazdaság strukturális átalakulásához szükséges, a fenntartható és inkluzív növekedést és fejlődést segítő tényezők, amelyek a termelési képességek és a foglalkoztatás biztosításához, valamint az éghajlatváltozással járó kihívások kezelésére képes inkluzív zöld gazdaságra való átálláshoz szükségesek, valamint
 - a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás.
- A keretnek ezenfelül ki kell térnie az igazságosság, az egyenlőség és a méltányosság szempontjaira, és foglalkoznia kell az emberi jogokhoz, a demokráciához és a jogállamisághoz, valamint a nők felemelkedéséhez és a nemek közötti egyenlőséghez kapcsolódó kérdésekkel, amelyek nélkülözhetetlenek az inkluzív és fenntartható fejlődéshez, valamint önmagukban is fontos értéket képviselnek. Ki kell továbbá térnie a béke és biztonság kérdésére is, a béketeremtési és államépítési célokkal kapcsolatos eddig munkára építve.

5.2.2. *A célok fajtái és száma*

- A célokat korlátozott számban kell megfogalmazni, és azoknak valamennyi országra egyetemesen alkalmazandónak kell lenniük, ugyanakkor a célértékek meghatározásakor tiszteletben tartva az eltérő körülményeket. A szerepvállalás és a relevancia biztosítása érdekében a célokat nemzeti szinten az egyéni igényekhez kell igazítani és működőképessé kell tenni. Kiemelt figyelmet kell fordítani a törékeny helyzetű államok szükségleteire.
- A célok kidolgozása során figyelembe kell venni a tudományos és kutatási ismeretanyagot, illetve a kapcsolódó céloknak és mutatóknak mérhetőnek kell lenniük.

5.2.3. *Átláthatóság, végrehajtás és elszámoltathatóság*

- A kívánt eredmények eléréséért mindenekelőtt az egyes nemzeteket terheli a felelősség. Mindenféle forrást mozgósítani kell belföldi és nemzetközi szinten, illetve az állami és magánszektorban egyaránt. A finanszírozási és más végrehajtási eszközöket átfogó és integrált módon kell alkalmazni, tekintettel arra, hogy a különböző globális célok végrehajtásának lehetséges forrásai azonosak.
- A keretet a civil társadalom érdekelt szereplőivel, többek között a magánszektorral szoros partnerségben kell kidolgozni és végrehajtani.
- A célok elérése érdekében valamennyi szinten határidőkhöz kell kötni az intézkedések megkezdését. Ez egy 2050-re vonatkozó jövőkép keretében, 2030-ra vonatkozó célokkal és célértékekkel valósítható meg.
- A keretnek az országok intézkedésre vonatkozó egyéni felelősségvállalásán kell alapulnia, amelyet a valamennyi ország és érdekelt fél közreműködésével kialakított partnerség egészítene ki. A céloknak ösztönzőként kell szolgálniuk a kormányok, a civil társadalom – többek között a magánszektor – és általánosságban a globális

közösség közötti együttműködéshez és partnerségekhez. Lehetőségeihez mérten valamennyi országnak ki kell vennie a részét a célok eléréséhez szükséges munkából. A céloknak emellett fokozott elszámoltathatóságot kell eredményezniük.

- A keret kidolgozásával egyidejűleg erőfeszítéseket kell tenni az intézményi szintű koherencia megerősítésére.
- Meg kell erősíteni a haladás megfelelő nyomon követését lehetővé tevő statisztikai rendszereket.

5.2.4. Koherencia

- A keretnek összhangban kell állnia az olyan meglévő, nemzetközi szinten elfogadott célkitűzésekkel, mint az éghajlatváltozással, a biológiai sokféleséggel, a katasztrófakockázatok csökkentésével és a szociális védelemmel kapcsolatos célértékek.

5.3. A keret végrehajtása: az országok szerepvállalása és az elszámoltathatóság

A jövőbeni keret végrehajtásáért minden ország egyénileg felel, és abba valamennyi érintett érdekelt felet, köztük a szociális partnereket is be kell vonni. A fejlődést segítő fő tényezők elsősorban nemzeten belüli jellegűek, úgymint többek között a demokratikus kormányzás, a jogállamiság, a stabil politikai intézmények, a megbízható politikák, az átlátható államháztartás, valamint a csalás és korrupció elleni küzdelem. A belföldi források mozgósítása, a magánszektor fejlődését támogató jogi és költségvetési előírások és intézmények, a beruházás, a méltányos munkahelyek teremtése és a versenyképes export mind nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy valamennyi ország elérhesse a kitűzött célt. Ebben az összefüggésben a belföldi reformok létfontosságúak a gazdasági növekedés fenntarthatóvá tételéhez és ahhoz, hogy annak hatékony működése előmozdítsa a szegénység felszámolását, az egyenlőtlenségek csökkenését és a mindenki számára nagyobb jólétet. Ez minden fejlettségi szinten, valamennyi országra érvényes.

Az Unió mindazonáltal elismeri, hogy egyes országoknak további támogatásra, többek között fejlesztési segélyre van szüksége. Ebben az összefüggésben a fejlesztési segélyek hatékonyabb és eredményesebb beruházását célzó módszerek jelennek meg, amelyek biztosítják, hogy az ilyen segély katalizátorként mozdítsa elő a fejlődést és a további beruházásokat, többek között innovatív pénzügyi források, eszközök és mechanizmusok, például a források ötvözése révén. Ezt a korszerű megközelítést az Európai Unió „változtatási programjával” fogadták el. A Dél-Dél együttműködés jelentősen hozzájárulhat a világszintű fejlesztési eredmények formálásához. A segélyhatékonysággal foglalkozó 2011. évi busani magas szintű fórumon elfogadott, hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség elveit egyetemesen kell alkalmazni.

A segélyeken túl a politikák fejlesztési célú koherenciája szintén fontos szerepet játszik a szegénység felszámolásában és a fenntartható fejlődés megvalósításában. Ennélfogva a jövőbeni keretben körültekintően és részletesen meg kell vizsgálni e politikák szerepét. Számos fejlődő országban például nagymértékben megnőtt a kereskedelemről származó jövedelem, amely felhasználható a szegénység elleni küzdelemben. Ez a tendencia várhatóan sok fejlődő országban folytatódni fog, és a fekete-afrikai térségben különösen nagy jelentőséggel bír.

Az átfogó keret megvalósíthatósága érdekében törekedni kell arra, hogy *valamennyi* forrást hatékonyan mozgósítsanak és hasznosítsanak, továbbá minden országnak kötelezettséget kell

vállalnia arra, hogy e források felhasználása során átfogó megközelítést alkalmaz, valamint koherens és megfelelő politikákat dolgoz ki. A célok és célértékek hozzájárulnak majd a magánszektor beruházásainak ösztönzéséhez. A jövőbeli célok elérése tekintetében megvalósult előrelépésről valamennyi országnak nyílt és átlátható módon jelentést kell tennie.

Az Európai Uniónak átfogó és integrált megközelítést kell előmozdítania a végrehajtási eszközökre, többek között a világszintű finanszírozási kérdésekre tekintettel. Az éghajlattal, a biológiai sokféleséggel, a fejlesztéssel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos finanszírozási tárgyú egyeztetések jelenleg különböző fórumokon zajlanak, noha a finanszírozás lehetséges forrásai azonosak. A fejlesztési folyamat finanszírozása terén feltétlenül gondoskodni kell a koherenciáról és az összhangról, valamint el kell kerülni a párhuzamos erőfeszítéseket. A Bizottság tervei szerint 2013 közepén közleményt tesz közzé, amelyben a különböző globális folyamatokhoz kapcsolódó finanszírozási és más végrehajtási eszközökre vonatkozó integrált uniós megközelítésre tesz javaslatot.

6. KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Az Európai Uniónak az ENSZ-ben és más érintett fórumokon koherens és összehangolt közreműködéssel teljes elkötelezettséget kell vállalnia az elkövetkező nemzetközi folyamatok mellett.

E tekintetben e közlemény elfogadását követően 2013 tavaszán vitát kell rendezni a Tanács és a Parlament részvételével a jelenlegi folyamatok következő szakaszaira vonatkozó olyan közös uniós megközelítés kidolgozása érdekében, amelyek:

- biztosítani kell a Rio+20 konferenciát nyomon követő átfogó intézkedéseket, valamint iránymutatással kell szolgálnia a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó és a jövőben az ENSZ Közgyűlésének rendszeresen beszámoló nyitott ENSZ-munkacsoporton belül képviselt uniós álláspont kialakításához; és
- hozzá kell járulnia az ENSZ-közgyűlés millenniumi fejlesztési célokkal foglalkozó, 2013. őszi különleges eseményének előkészítéséhez, ideértve a főtitkár és a 2015 utáni időszakkal foglalkozó magas szintű ENSZ-munkacsoport jelentését, valamint a magas szintű politikai fórum első ülését.

Az Uniónak támogatnia kell a 2015 utáni átfogó keret felé történő előrelépést. A fent ismertetett irányvonalakat megalapozó egyeztetéseknek lehetővé kell tenniük, hogy az Unió közös álláspontot alakítson ki arra vonatkozóan, miként hangolható össze és egyesíthető a leghatékonyabban egyetlen folyamatban a fenntartható fejlesztési célok kidolgozásának és a millenniumi fejlesztési célok felülvizsgálatának folyamata, amely elősegítené egy ilyen átfogó keret kialakítását. E tekintetben az Uniónak egyúttal aktívan törekednie kell az érintett partnerekkel és érdekelt felekkel folytatott építő jellegű párbeszédre, hogy többek között harmadik országokkal folytatott politikai párbeszéd keretében közös álláspontot alakítson ki azokkal.

I. MELLÉKLET

A Rio+20 célok megvalósításához hozzájáruló főbb jelenlegi és jövőbeni uniós és nemzetközi szintű intézkedések

terület	uniós intézkedés	nemzetközi intézkedés
Vízellátás és higiénias körülmények	A vízhatékonyság és -minőség javítása az uniós vízügyi tervezet (Water Blueprint) révén	A változtatási programmal és a nemzetközi kötelezettségvállalásokkal összhangban az ivóvízhez és a higiénias berendezésekhez való jobb hozzáférés elősegítése, jobb vízminőség és kevesebb szennyezés; továbbá a megosztott vízforrásokra vonatkozó politikai párbeszéd előmozdítása, valamint vízzel kapcsolatos tevékenységek végrehajtása a fenntartható gazdasági növekedés érdekében.
Energia, éghajlat	<p>A megújuló energiák hatékonyságának és részesedésének növelése, valamint az üvegházhatású gázok csökkentése a következők révén:</p> <ul style="list-style-type: none"> - energiaügyi és éghajlat-változási csomag – az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve - a 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitika - az energiahatékonyságról szóló irányelv - a személy- és tehergépjárművek kibocsátásaira, valamint a fluorozott üvegházhatású gázok kibocsátásainak csökkentésére vonatkozó jelenlegi jogalkotási javaslatok 	<p>A nemzetközi éghajlatváltozás elleni intézkedés előmozdítása a durbani platform és az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye révén</p> <p>Az éghajlatváltozás következményeinek enyhítését célzó nemzetközi partnerség és a kooperatív nemzetközi kezdeményezések</p> <p>IRENA: a megújuló energiák globális elterjesztése</p> <p>GEEREF: Globális Energiahatékonysági és Megújulóenergia-alap</p> <p>Éghajlatváltozás elleni globális szövetség (GCCA)</p> <p>A „Fenntartható energia mindenkinek” elnevezésű kezdeményezés (SE4ALL)</p> <p>AKCS–EU energiaügyi pénzügyi mechanizmus és az Afrika-EU megújuló energia együttműködési program (RECP)</p>
Biológiai sokféleség, erdők, talaj	<p>Az EU 2020-ig terjedő, biológiai sokféleségre vonatkozó stratégiája, a biológiai sokféleség értékelésével és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos munka</p> <p>Az erdőkkel kapcsolatos cselekvési terv; az erdészeti stratégia felülvizsgálata</p> <p>„A talaj mint erőforrás” című</p>	<p>A biológiai sokféleségre vonatkozó stratégiai terv és a 20 aichi cél</p> <p>Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanának (TEEB), valamint a vagyonszámolás és az ökoszisztéma-szolgáltatások értékelésének (WAVES) támogatása;</p> <p>A környezetvédelem és a természeti erőforrások fenntartható kezelése</p>

	<p>közlemény kidolgozása</p> <p>A védett területek digitális megfigyelőközpontja a Föld-megfigyelési rendszerek globális rendszerének (GEOSS) alkotóelemeként</p>	<p>tematikus program (ENRTP) végrehajtása</p> <p>Az erdészeti jogszabályok végrehajtása, erdészeti irányítás és erdészeti termékek kereskedelme (FLEGT) kezdeményezés kiterjesztése és végrehajtása, valamint hozzájárulás az UN-REDD+-hoz</p> <p>Az ENSZ elsivatagosodás elleni küzdelemtől szóló egyezményén alapuló, az Uniót részes félle nyilvánító jegyzőkönyv lehetősége</p> <p>Globális talajügyi partnerség (a FAO-val)</p> <p>Új elsivatagosodási világtalasz összeállítása az UNEP-pel</p>
Tengerek és óceánok	<p>Tengervédelmi stratégiai keret; integrált tengerpolitika; tengeri hulladék és műanyag hulladék</p> <p>Közös halászati politika: legnagyobb fenntartható hozam, tudományosan megalapozott gazdálkodási tervek, visszaszállás.</p> <p>A tengeri és partmenti ökoszisztémák megfigyelése és modellezése</p>	<p>Regionális tengerjogi egyezmények</p> <p>Az ENSZ Tengerjogi Egyezményét (UNCLOS) végrehajtó, a nemzeti joghatóságon kívül eső tengeri területek biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló megállapodás</p> <p>Jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat</p> <p>A tengeri hulladékokra vonatkozó honolulu kötelezettségvállalásokat követő intézkedések</p>
Hulladék, vegyi anyagok	<p>Az erőforrás-hatékonysági ütemterv és a hulladékokkal kapcsolatos uniós jogszabályok, a REACH-rendelet végrehajtása</p>	<p>A hulladékkal kapcsolatos nemzetközi szakpolitikák kiterjesztése (elektromos és elektronikus berendezések hulladéka – WEEE, veszélyes anyagok alkalmazásának korlátozása – RoHS)</p> <p>A Bázeli, Stockholmi és Rotterdami Egyezmények, valamint a SAICM (a nemzetközi vegyi anyag-kezelés stratégiai megközelítése) végrehajtása</p>
Élelmiszer, táplálkozás, mezőgazdaság	<p>A fenntartható élelmezésről szóló közlemény elkészítése</p> <p>A pénzügyi eszközök piacairól (MIFID) és a piaci visszaélésekről (MAD) szóló irányelv végrehajtása</p> <p>A közös agrárpolitika reformjára irányuló javaslatok, ideértve a fenntartható mezőgazdasági termelés ösztönzését, a termelési kapacitás és az éghajlatváltozás kérdésének kezelését</p>	<p>Hozzájárulás a mezőgazdasági piaci információs rendszerhez (AMIS)</p> <p>A mezőgazdasági erőforrások megfigyelése (MARS) és a GEO-GLAM (földmegfigyelési programok) végrehajtása</p> <p>A felelős földterület-, halászati és erdőgazdálkodásra vonatkozó önkéntes iránymutatások végrehajtása</p> <p>Az EU élelmezésbiztonsági tematikus</p>

	<p>Az európai innovációs partnerség „a mezőgazdaság termelékenysége és fenntarthatósága”</p> <p>Organikus élelmiszerek címkézése</p>	<p>program (FSTP) eszköze;</p> <p>Az EU jövőbeni „Az élelmezés- és táplálkozásbiztonság növelése az EU fellépése révén: kötelezettségvállalásaink végrehajtása” című végrehajtási tervének végrehajtása</p> <p>A táplálkozásról szóló közlemény elkészítése</p> <p>Az alkalmazkodásról szóló cselekvési terv elkészítése</p> <p>Táplálkozásjavítása mozgalom (SUN); Új Élelmezés- és Táplálkozásbiztonsági Szövetség</p> <p>Az Élelmezésisegély-egyezmény végrehajtása</p>
Adók, támogatások	A vonatkozó erőforrás-hatékonysági ütemterv intézkedéseinek végrehajtása	A G20 keretében folytatott támogatási reform nyomán követése
Tiszta ipar és életciklus-szemplétű számvitel	<p>Az EU 2020 „Iparpolitika” elnevezésű kiemelt célkitűzése tiszta technológiára és biogazdálkodásra vonatkozó elemeinek végrehajtása</p> <p>A környezetbarát termékek egységes piacáról szóló közlemény elkészítése</p> <p>Az életciklus-adatok európai adatbázisa (European Life Cycle Database)</p>	Az életciklus-adatok nemzetközi adatbázisának (ILCD) hálózata
Fenntartható fogyasztás és termelés, környezetbarát közbeszerzés	<p>A felülvizsgált közbeszerzési irányelv, a zöld közbeszerzést is integrálva</p> <p>Az európai akadálymentesítési intézkedéscsomag elfogadása</p>	<p>Hozzájárulás az ENSZ Környezetvédelmi Programjának a fenntartható közbeszerzést célzó kezdeményezéséhez</p> <p>Hozzájárulás a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó 10 éves keretprogram végrehajtásához</p>
Ellenálló képesség		<p>„Az ellenálló képesség uniós megközelítése: az élelmezésválságok ellenálló képességre vonatkozó tanulságai” című közlemény végrehajtása</p> <p>A SHARE és az AGIR kezdeményezések végrehajtása</p> <p>Az ellenálló képesség hangsúlyozása nemzetközi fórumokon, valamint az olyan szervezetekkel fenntartott partnerségek témájaként, mint a FAO,</p>

		az IFAD és a WFP, az UNISDR, a Világbank és a civil társadalmi szervezetek
Katasztrófakockázatok kezelése	<p>Az uniós katasztrófamegelőzési keret végrehajtása</p> <p>A katasztrófakockázat-kezelés (megelőzés, felkészültség, reagálás) és a katasztrófakockázat-értékelés integrációja az uniós és tagállami szintű tervezésben</p> <p>Európai árvíz-előrejelző rendszer, Európai aszálymegfigyelő központ</p> <p>Az uniós támogatási eszközök keretében a katasztrófavédelem ösztönzése</p>	<p>A hiogói cselekvési programkeret végrehajtása, valamint a katasztrófakockázatok csökkentését célzó, a 2015 utáni időszakra vonatkozó nyomonkövetési keret kidolgozása</p> <p>Az EU katasztrófakockázat-csökkentési végrehajtási tervében ismertetett fő prioritások előtérbe helyezése</p> <p>Nemzetközi kezdeményezések, úgymint a Világbank irányítása alatt álló katasztrófakockázat-csökkentési eszköz (GFDRR) támogatása</p>
Városok, idegenforgalom és közlekedés	<p>Az uniós városok fenntarthatóságának javítása a 7. környezetvédelmi cselekvési program részeként</p> <p>A fenntartható és mindenki számára elérhető turizmus ösztönzésére irányuló intézkedések végrehajtása</p> <p>A közútbiztonságról és a tiszta üzemanyagokról szóló uniós irányelvek, a megfizethető, fenntartható közlekedés előmozdítása</p>	A fenntartható, ellenállóképes és elérhető városok támogatása
Teljes körű és termelékeny foglalkoztatás és méltányos munka	<p>Európa 2020: foglalkoztatási iránymutatások, közös foglalkoztatási jelentések, nemzeti reformprogramok, a fiatalok foglalkoztatására vonatkozó csomag, Jelentés az európai foglalkoztatási és szociális fejleményekről</p>	<p>A nemzetközi munkaügyi előírások nemzetközi szervezetek révén történő előmozdítása (különös tekintettel az ILO-ra) az Unió kétoldalú kapcsolataiban, valamint a fejlesztési és kereskedelmi politikák keretében</p> <p>A 2012. évi nemzetközi munkaügyi konferencia határozatának és a G20 fiatalok foglalkoztatását célzó stratégiájának nyomon követése</p> <p>A Befektetés az emberekbe tematikus program végrehajtása, szinergiák a vonatkozó uniós tematikus programokkal, mint például a fejlesztési együttműködés nem állami szereplői, a migráció és menekültügy, valamint a demokratizálódás és emberi jogok</p>

<p>Szociális védelem, társadalmi befogadás és a szegénység megszüntetése</p>	<p>A szegénység, a társadalmi kirekesztés csökkentésének előmozdítása, és hatékonyabb szociális politikák az Európa 2020 keretében</p> <p>A tagállamok strukturális reformjainak támogatása a szociális beruházási csomagon keresztül</p> <p>A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni európai platform: a szociális és területi kohézió európai kerete</p> <p>Európai fogyatékosügyei stratégia 2010–2020</p>	<p>A szociális védelem előmozdítása az ENSZ szociális védelmi minimumra vonatkozó kezdeményezésén keresztül is, valamint az ILO által elfogadott ajánlások végrehajtása a partnerországok terveivel és szakpolitikáival összhangban,</p> <p>A szociális védelem – ide értve a szociális védelmi minimumra kezdeményezéseket is – támogatásának folytatása, amikor csak lehet a partnerországokkal fenntartott kétoldalú kapcsolatokban, nemzetközi fórumokon (ILO, OECD, G20 és ASEM), valamint a fejlesztési együttműködés keretében</p> <p>A „Szociális védelem az Európai Unió fejlesztési együttműködésében” című közleményben vázolt intézkedések végrehajtása</p> <p>A gyermekek és az őslakos népek jogai, a társadalmi befogadás, a fogyatékossgal élő személyek jogainak érvényesítése az EU fejlesztési politikáiban</p> <p>A fogyatékossgal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény végrehajtása</p>
<p>Vállalati társadalmi felelősségvállalás</p>	<p>A vállalati társadalmi felelősségvállalással kapcsolatos intézkedések végrehajtása</p>	<p>Hozzájárulás a vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó, a vállalatoknak és kkv-knak szóló nemzetközi útmutató dokumentumok (pl. ILO, OECD) kidolgozásához, valamint az ENSZ iránymutatásaihoz</p>
<p>Egészségügy</p>	<p>Uniós egészségügyi stratégia</p> <p>európai egészségügyi mutatók</p> <p>„A HIV/AIDS elleni küzdelem az Európai Unióban és a szomszédos országokban” című közlemény</p>	<p>„Az Unió szerepe a globális egészségügy terén” című közlemény végrehajtása</p> <p>Az egészségügyi rendszerek megerősítése, az egészségbiztonság javítása és a szakpolitikák koherenciájának biztosítása a földrajzi eszközökben és a tematikus programokban a jobb egészségügyi eredmények és az egészség terén tapasztalható egyenlőtlenségek csökkentése érdekében.</p> <p>Az AIDS, a tuberkulózis és a malária elleni küzdelmet célzó globális alap, Oltóanyag- és Védőoltási Világszövetség, valamint a reprodukzív egészséggel kapcsolatos árucikkek ellátásbiztonságának növelésére</p>

		<p>irányuló program támogatása</p> <p>Az Egészségügyi Rendszerek Európai Megfigyelőközpontja</p> <p>Jóléti mutatók kidolgozása az Egészség 2020 stratégia részeként</p>
Oktatás	<p>Az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszere</p> <p>Oktatás és képzés az Európa 2020 stratégia végrehajtásának keretében</p> <p>„A 21. század iskoláira” vonatkozó európai együttműködés</p>	<p>Minőségi oktatás előmozdítása mindenki számára a Bizottság földrajzi és tematikus programjain keresztül</p> <p>A Bizottság nemzetközi együttműködési programjainak végrehajtása a felsőoktatás és a szakképzés terén</p> <p>Olyan globális kezdeményezések, mint a globális partnerség az oktatásért, valamint szakpolitikai párbeszédnek támogatása, mint például a szövetség az afrikai oktatásfejlesztésért</p>
A nemek közötti egyenlőség és a nők helyzetének megerősítése	<p>A nemek közötti egyenlőség és a nők jogainak érvényesítése az EU 2010–2015-ös nemek közötti egyenlőségre irányuló cselekvési terve keretében</p> <p>A Pekingi Cselekvési Platform nyomán követése</p>	<p>A nemek közötti egyenlőség és a nők helyzetének megerősítése az EU fejlesztési politikáiban; az EU 2010–2015-ös nemek közötti egyenlőségre irányuló cselekvési tervének végrehajtása a fejlesztési együttműködésben; hozzájárulás az ENSZ-nek a nemek közötti egyenlőség finanszírozásával kapcsolatos elszámoltathatóság növelésére vonatkozó programjához</p> <p>Intézkedések végrehajtása a nők gazdasági helyzetének megerősítésére a Befektetés az emberekbe című program keretében</p> <p>A „Szociális védelem az Európai Unió fejlesztési együttműködésében” című közleményben vázolt intézkedések végrehajtása</p>
Igazság, emberi jogok, alapvető szabadságok, demokrácia, jó kormányzás és jogállamiság	<p>Az Európai Unió Alapjogi Chartája</p> <p>Az Aarhusi Egyezmény végrehajtása</p>	<p>A következő közleményekben vázolt tevékenységek végrehajtása: A fenntartható változás EU általi támogatása az átalakulóban lévő társadalmakban; Az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele, valamint az emberi jogokkal és demokráciával kapcsolatos uniós stratégiai keret és cselekvési terv</p> <p>Az EU Fejlesztési Együttműködési Eszközéből finanszírozott „Nem állami szereplők és helyi hatóságok a fejlesztésben” program végrehajtása</p>

		Az Aarhusi Egyezmény pénzügyi intézményeken belül, fejlesztési együttműködés során és kereskedelmi megállapodásokban való alkalmazásának előmozdítása
Tudomány, technológia, kutatás és innováció	<p>A Horizont 2020 keretprogram végrehajtása a következő területeken végzett kutatás támogatásával: vízellátás, energia, mezőgazdaság, közlekedés, környezetvédelem és társadalomtudományok</p> <p>A fenntartható fejlődés a Horizont 2020 keretprogram átfogó célkitűzése lesz: a teljes költségvetés legalább 60%-a ehhez a témakörhöz kapcsolódik</p> <p>Az Európa 2020 stratégia „Innovatív Unió” című kiemelt kezdeményezésének és az EU ökoinnovációs cselekvési tervének végrehajtása</p>	<p>A kutatás és innováció területén folytatott európai uniós nemzetközi együttműködés ösztönzése</p> <p>Hozzájárulás a Föld-megfigyelési rendszerek globális rendszeréhez (GEOSS)</p> <p>Az élelmezésbiztonsággal foglalkozó tematikus program (2011–2013) és az Afrika–EU partnerség keretében végzett kutatás</p>
Statisztika	A GDP-re vonatkozó és azon túlmutató további mutatók kidolgozása, az átfogó keretre vonatkozó statisztikai tanácsadás.	Együttműködés nemzetközi szervezetekkel és harmadik országokkal az ENSZ Biztonsági Tanácsának vezetésével az előrehaladás mérésének javítása és az összehasonlíthatóság biztosítása érdekében
Kereskedelem		<p>A kereskedelmi megállapodásokban foglalt, kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó rendelkezésekről folytatott egyeztetés és azok végrehajtása; a környezeti termékek és szolgáltatások előtt álló vámjellelű és nem vámjellelű akadályok felszámolásának előmozdítása valamennyi szinten</p> <p>A fegyver kivételével mindent kezdeményezés támogatásának folytatása</p> <p>A kereskedelemösztönző segélyek folytatólagos biztosítása</p>

II. MELLÉKLET

Nyilvános konzultáció

A Bizottság 2012 nyarán nyilvános konzultációt⁶ tartott. A konzultációban a hatóságok és a civil társadalom, valamint a magánszektor és a tudományos közösség részéről körülbelül 120 szervezet és magánszemély vett részt. A konzultáció eredményei szerint egyetértés mutatkozik a tekintetben, hogy a millenniumi fejlesztési célok számos különböző szereplőt állítottak ugyanazon fejlesztési célkitűzések mögé, valamint hogy ezek a célok értékesnek bizonyultak a szegénység felszámolása tekintetében a lakosság tudatosságának növelésére, a politikai akarat erősítésére és az erőforrások mozgósítására, és egyúttal hatékony nyomonkövetési eszközként is szolgáltak.

Előretekintve, a jövőbeni prioritásokkal kapcsolatban több közös vélemény fogalmazódott meg:

- a szegénység középpontba állítása a fejlesztésre vonatkozó szélesebb körű, átfogóbb és fenntarthatóbb jövőkép keretében;
- a fenntartható fejlődés három (gazdasági, társadalmi és környezeti) dimenziójának integrálása;
- annak biztosítása, hogy a 2015 utáni keret kidolgozása inkluzív, a szegény országok és a civil társadalom nagyarányú közreműködésével megvalósuló folyamat legyen;
- valamennyi országra érvényes és mindannyiuk feladatait előíró egyetemes keret kidolgozása;
- a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést ösztönző tényezők támogatása többek között a magánszektor bevonásával;
- a fejlesztés finanszírozásának és a politikák fejlesztési célú koherenciájának javítása.

Ezenfelül a Bizottság 2012 októberében a Rio+20 konferenciát követő intézkedésekről szóló nyilvános konzultációt⁷ indított. Az EGSZB strukturált párbeszédsorozattal járult hozzá a visszajelzésekhez. A nyilvános konzultációra több mint 125 észrevétel érkezett magánszemélyek, hatóságok, üzleti vállalkozások és üzleti szövetségek, nem kormányzati szervezetek, szakszervezetek és fogyasztóvédelmi csoportok részéről. Ezek alapján a Bizottság több javaslatot is figyelembe vett. A válaszok nagy számban mutattak rá az inkluzív zöld gazdasághoz kapcsolódó kérdésekre, különösen kiemelve a GDP-n túlmutató mutatók iránti igényt, míg mások a kedvező kereskedelmi környezet, a környezeti szempontból káros támogatások megszüntetése és a környezetvédelmi adók szükségességére hívták fel a figyelmet.

A fenntartható fejlesztési célok tekintetében a válaszadók lehetséges területként említették az erőforrás- és energiahatékonyságot, a hulladékokat és vegyi anyagokat, a biológiai sokféleséget, a fenntartható fogyasztást és termelést, a vízellátást és a higiéniai körülményeket, a tengerek, óceánok és halászati területek védelmét, a fenntartható közlekedést, a fenntartható mezőgazdaságot, a nemek közötti egyenlőséget, a szegénység felszámolását, az éghajlatváltozást és az ahhoz való alkalmazkodást, az egészségügyet és az élelmezésbiztonságot. Ezenfelül hangsúlyozták a meglévő célok és megállapodások

⁶ http://ec.europa.eu/europeaid/how/public-consultations/towards_post-2015-development-framework_en.htm

⁷ http://ec.europa.eu/environment/consultations/rio20_en.htm

gyakorlatba való átültetésére vonatkozó egyértelmű és hosszú távú célkitűzések megállapításának fontosságát. A fenntartható fejlesztési célok és a millenniumi fejlesztési célok közötti kapcsolatot illetően egyetértés volt abban, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozóan a kétféle céltípust egyaránt magában foglaló fejlesztési keretet kell kidolgozni.

Széles körű konzultációra került továbbá sor a harmadik országbeli uniós küldöttségek közreműködésével. Ezekből az országokból több mint 50 válasz érkezett. A legtöbben közülük kiemelték a millenniumi fejlesztési célok és a fenntartható fejlesztési célok koherens és összehangolt egyesítésének szükségességét.

Szintén ide tartozik az erőforrás-hatékonysági ütemterv tárgyában, valamint a hetedik környezetvédelmi cselekvési programról folytatott konzultáció. A Bizottság széles körben egyeztetett a civil társadalommal, többek között a Rio+20 konferenciát megelőző nyilvános konzultáció keretében, és a civil társadalom a konferencia során is lényeges észrevételeket tett.